

Београд, 21. јануара 1921.

Госпођи

ЛУЈЗИ ВОЈВОДЕ МИШИЋА

БЕОГРАД

Уважена Госпођо,

У знак признања и захвалности за велике услуге учињене нашој Отаџбини у минулим догађајима од стране нашег Команданта, Господина Војводе, Вашег непрежаљеног супруга, полажемо венац на Његов одар, о чему имамо част и Вас да известимо, с молбом да овај наш корак сматрате и као израз нашег дубоког саучешћа у Вашој великој породичној жалости.

РЕЗЕРВНИ ОФИЦИРИ – БЕОГРАДСКИ ТРГОВЦИ

Александар Ј. Јаролимек

Драгољуб Т. Штерић

Недељко Савић

Јован Ризнић

Милан Томић

Драг. Ж. Гавриловић

Михајло Вулетић

Љубомир Ђуковић

Драгослав Милишић

Милун Ђорђевић

Љубомир Лукић

Милоје Новаковић

Душан Вељковић

Коста Петровић

Александар Новаковић
Јездимир Милосављевић
Миладин Токић
Стеван Врџешевећ
Обрад Марковић
Жика Поповић
Србољуб Мијатовић
Милош Петровић
Милорад Нијолић
Коста Мијатовић
Андреја Тошић
Миодраг Пауновић
Владимир Јаковљевић
Никола Јовановић.

УДРУЖЕЊЕ РАТНИКА

Београда за слободу Срба, Хрвата и Словенаца

Бр. 103

27 Јануара 1921 год
БЕОГРАД

УВАЖЕНА ГОСПОЂО ВОЈВОТКИЊО,

Удружење Ратника у Краљевини Срба, Хрвата и Словенаца у Београду, на првој својој седници после несрећне смрти Великог Војводе нашег славнога војсковође ЖИВОЈИНА Р. МИШИЋА, решило је: да ратници од 1876, 1885, 1912-1920. год. образују опште Удружење Ратничко (неполитичко) под именом: "РАТНИ ДРУГОВИ "ВОЈВОДА МИШИЋ"

Представници садашњих ратничких удружења, ратних инвалида, Савеза Добровољаца у Србији, Главног Савеза Добровољаца, Резервних официра и обвезника чиновничког реда радосно су прихватили ову идеју, желећи да сви ступимо у једну целину под славним именом великана наше прошрене и уједињене Отаџбине - Војводе Мишића.

Учитиво Вас, уважена Војвоткињо, молимо да нам Ви изволите допустити, да носимо име свога славнога војсковође.

Са највећим поштовањем и уважањем,

Секретар,

Ура. М. Јовановић
инвалид - добровољац

Председник

Управног Одбора,

Ура. М. Јовановић
председник

обележила и... (faint text)

... (faint text)

Говор

Свештеника Марка Протића

на парастосу пок.војводи Живојину Мишићу

одржаном у суботичком храму св.Вазнесење

у недељу 17./30 јануара 1921.г.

Тужни Зборе !

Тешко ми је говорити !

Не зато, што не бих имао довољно речи за дивљење великоме човеку, и не зато, што не бих могао или смео у своме говору сасвим искрен бити!

Тешко ми је говорити !

Не зато, што не бих умео своја истинска осећања пренети у саобразну хармонију, и не зато, што не бих био рад у плачу и тузи опојати ироја, достојна Милошева и Маркова имена !

Тешко ми је говорити !

Не зато, што бих се прибојавао, да ћу вас тешко понети плачним струјама мога јаснога ридава за сахрањеним добром нашим, и не зато, што бих страховао да му у н а ш о ј војсци не би достојна прејемника било!

Тешко ми је говорити!

Али ни зато не, што бих стрепио од узвитлана праха унутрашње борбе наше, што дави и непровидним велом својим, као постиђене за час скрива са сунца монументалне подвиге Мишића и многобројне му оносвецке армије, за срећу, за бољи живот наш брацки, за јединство духа и рада!....

Тешко ми је говорити, тужна браћо, јер се мислим, да нисам завредио части те велике, да пуним устима изричем честито и светло име - Мишићево!..

Све се страшим да са многобројном браћом мојом са ове стране Дунава, Саве и Дрине, својим чинима нисам још никако дао довољно откупа у мери љубави и жртве, за стечену Домовину, иројско чедо дивјунака од Рудника и Ветерника!...

Зебем у срцу, да не саблазним света осећања другарскога пијетета ових наших честитих ратника према брижном старешини њиховоме, јер они су са њиме заједно у рову били, а ја и браћа моја -не!....

Истина, то је био велики бол наш. Бог нам је сведок не и не - притворна љубав наша, са којом смо уморену браћу дочекали....

И када не бих до дна умирене душе своје био уверен, да је велики војвода, човек и србин, позније схватао овај речени бол наш, одиста не бих стао данас пред вас на ово узвишено свето место!

Да је било Мишићу могуће завирити у срца наша онда, када смо жедни освете крвне у пригушеној радости рођеним својим очима пратили срамно бегство поражених австромађарских војскака, чије се војсковође, гоњене авећу пламеног мача праведника са Рудника, једва овде тек у Суботици задржаше, он би за Војвођане своје очито збуњен можда запитао: "Ама откуд моји Шумадинци овде залуташе?!"

И да је "сури орао сувоборски" осетио као ја радост једне са-
мохране мајке, када јој се њезин син нечитко руком у првом писму свом
из р о п с т в а јавио: "и драга мамо, не старај се за мене, мени је овде
добро, ја сам сада минер у Степиној армији "он би као оно Христос жени
Хананејци и сам узвикнуо: "Е, оваке вере не нађох заиста ни у-Београду!"

У очајном стању "тамо далеко" од прегажене отаџбине, да је знао
ондашњи бегунац за добродушне приче наивних, простих и учених "лала", који
су легали на земљу и ослушкујући својим рођеним ушима чули, топовску
грмлавину од Б е о г р а д а још и онда, када сте ви већ давно у Метохи-
ји и даље од ње били, - не кажем, да би он познату своју шчвршћену веру
у обнову народну тиме оснажио, али би скрхан јадом, на њ у барем и онда
помислио !....

Ето те ситне ствари предратне, а и посејани гробови нешто
доброволаца наших, као непреварни знаци националне свести, која је у на-
ма била, и из нас не трошећи се проистицала као стихија радијум, ипак ме
охрабрише, да у име валаних својих парохијана, а валда и у име овде за-
ступљене браће наше Хрвата и Словенаца, а на очи "нас ради, и нашег спа-
сенија ради" пострададе браће - Руса, споменом имена и части његове
неизмерне, прекадим свежи гроб великана нашег, војводе неумрлога !

Набрајати моменте његова живота и рада пред вама, које је про-
жета свест о великом дугу нашем према покојнику и сакупила овде на туж-
ни окуп њвај, значило би непотребне ствари само понављати...

Његов поклич "С вером у Бога напред јунаци" спасава га пред
Богом добрим, који великодушно прашта проливену непријатељску крв онда,
када се олтар и отаџбина брани !...

Његов поклич: "С ^{вером} ~~Богом~~ у Бога напред јунаци " стекао му је
ваздашњег спомена * у нас и у најдалих поколења наших и човечанских, јер
у вери, љубави и нади у Отаџбину нема му у повесници премца, а неће га ни
бити!...

Високе части и раскошна одликовања која су му давали велики
народи, силне државе и континенти - широка пространства - земаљска -, за
њег, у души свагда проста и једноставна србина, биле су незаметна ситни-
ца према срећи, коју је видео по примеру св. Симеона Богопримца онда, када
је на својим рукама њн угледао "светлост тиху" сједињеног народа и држа-
ве, крупну последицу огромнога војничкога дела свога !

Војводо драги!

"О којем је много лепих судова речено и написано, и чија је
вредност кудикамо већа од свега онога, што је о теби досад речено и на-
писано" како каже стари знанац твој са Солуна, ђенерал Сарај, опрости нам
на одар твој не положисмо досад ни злата ни драгог камена, па ни вештач-
кога ни природнога цвећа.... Ни једно од тога није кадро, да замени и

обележи нескрив^{ен} знак превелике туге наше за - Тобом....

На незаборављени гроб твој, а при једином помену светлог имена твог ми презахвални, чисте сузе ронимо у најчистији и најсветији завет широкој Л У Б А В И Твојој за О Т А Ц Б И Н У, којом си саградио косовски храм и без Мештровића, проширивши му основе до крај свих пространих граница наших, и узвисивши га небу под облаке, са којима се наш Рудник, наш Велебит, наш Триглав грли, љуби и милује....

У живом Пантеону срдаца наших, наше деце, унучади и далеких потомака наших, нека је вечан и светао спомен великоме Србину, браниоцу и ослободиоцу своје, и своје браће, груди, и моћноме борцу за правду и истину васцелога човечанства!

Вјечна му памјат била !

У Суботици 17./30 јануара 1921.

Марко Протић, свештеник.

Министар.Војно и Морнарице

Опште Војно Одељење

Генералштабни Одсек

Пов.Ф.Б.Бр.4055.

11. марта 1921. године

Београд

Поштована Госпођо,

Наш Војни Делегат у Пешти изволео је 22. пр. месеца известити да је 20. пр. месеца у тамошњој православној цркви дат четрдесето-дневни парастос почившем Војводи Мишићу.

"Помену је из почасти чинодејствовао Будимски Православни Владика г. Георгије Зубковић са три протођереја и једним ђаконом.

Поред наше колоније, помену су присуствовали од наших савезника:

Грчки Посланик Г.Симопулос;

Енглески делегат у Дунавској комисији адмирал Г.Трублиц са капетаном Г. Трублицом,

Италијански ђенерал Комбели, пређашњи Командант Италијанског експедиционог кора на Солунском фронту, са својим Ађутантом. Ђенерал Комбели изјављујући ми своје саучешће-као пређашњег команданта италијанске војске на Солунском фронту-молио ме је да исто доставим Њ.Кр. Височанству Престолонаследнику Регенту и Господину Министру Војном и Морнарице;

У име Француске војне мисије мајори: Мишел и Де Труамон;

У име Чехо-Словачке војне мисије поручник Сендре;

У име Румунске дипломатске и војне мисије секретар посланства Принц Стурца."

ГОСПОЋИ ПОЧИВШЕГ ВОЈВОДЕ ЖИВОЈИНА МИШИЋА.

Достављајући Вам предње, Молим Вас Госпођо да и овом приликом примите уверење мог одличног поштовања.

Начелник Опште Војног Одељења
Генералштабни Пуковник,

Петар М. Милошевић

Београд 21-I-1921. год.

Уважена Госпођо,

Генерал Господин Милош Васић, командант IV армијске области депешом из Загреба изјављује Вам преко мене:

Своје дубоко сажаљење и утеху.

Будући тумач ових речи, молим да изволите примити искрено саучешће о смрти Уваженог Војводе Мишића.

Начелник Опште Вој. Одел.
Б-штабни пуковник,

Петр. Ч. Марковић

Београд 21-I-1921.

Поштована Госпођо,

Министарство Војно и Морнарице добило је телеграм ове садржине:

Љубљана се клања сени Војводе Живојина Мишића и горко оплакује смрт спаситеља Србије и Југославије. Поверили смо начелника унутрашњег Министарства Д-ра Балтића да заступа град Љубљану при потребу славнога јунака -

Начелник
Д-р Иван Тавчар с.р. "

Молим да изволите примити и ову изјаву саучешћа.

Начелник Опште Вој. Одељења,
Б-штабни пуковник,

Петр. Ч. Марковић

У В А Ж Е Н О Ј Г О С П О Ђ И

Поч. Војводе Живојина Р. Мишића

у Месту

Т Е Л Е Г Р А М
ГОСПОБИ ВОЈВОДЕ МИШИЋ БЕОГРАД

ВЕСТО СМРТИ НАШЕГ ПРВОГ ВОЈНИКА НАЈВЕЋЕГ ВОЈСКОВОЂЕ И НАЈ-
ЈАЧЕГ ОРГАНИЗАТОРА ДУБОКО НАС ЈЕ ПОТРЕСЛА ГУБИТАК ЈЕ НЕОЦЕНИВ ЗА НАШУ
МЛАДУ ПРЖАВУ А НЕНАКНАЛИВ ЗА ВОЈСКУ У ТРЕНУТКУ КАД НАМ ЈЕ НАЈПОТРЕБНИЈЕ
ДА СТВАРА ОРГАНИЗУЈЕ ИСТВОРЕНО ВРАНИ ОТРГНУТ ЈЕ ИЗ НАШЕ СРЕДИНЕ НЕУМИТНОМ
СУЋВИНОМ ВАД ЈЕ БОЛ ВЕЛИКИ А И НАШ НИЈЕ МАЉИ ВОЈНИЦИ ВОЈВОДА МИ СИТУА
ГУБИМО НАШЕГ ВОЈНОГ ГЕНИЈА ГОСПОВО У ИМЕ ОФИЦИРА ПОДОФИЦИРА И ВОЈНИКА
ПОТИСКЕ ДИВИЗИЈЕ ПРИМИТЕ ИСКРЕНО САУЧЕШЋЕ У ВАШОЈ И НАШОЈ ВЕЛИКОЈ ГУБИ
И ВОЛУ.

21-I-1921 године
Београд

КОМАНДАНТ ПОТ ДИВИЗИЈЕНЕ ОБЛАСТИ
ГЕНЕРАЛ ИВАН С ПАВЛОВИЋ

Т Е Л Е Г Р А М
ГОСПОБИ ВОЈВОДЕ МИШИЋ БЕОГРАД

ЗА ПРЕВЕЛИКИМ ГУБИТОМ ВАШЕ ПОРОЛИЦЕ И ЦЕЛОГА НАШЕГА НАРОДА ИЗВОЗ
ДИТЕ ПРИМИТИ ИЗРАЗ НАШЕГ НАЈДУБЉЕГ ~~КХХХХХХХ~~ ОСЕЋАЈА У ВАШОЈ ЖАЛОСТИ КАО И
НАШЕ НАЈИСКРЕНИЈЕ САУЧЕШЋЕ СА ВАМИ ЗАЈЕДНО МИ СЕ МОЛИМО ПРЕВИШЊИМ ТВОРИЦУ
ЗА СПАС ДУШЕ НАШЕГ НАЈВЕЋЕГ И НАЈЗАСЛУЖНИЈЕГ СИНА НОВЕ НАМ ОТАЋВИНЕ СЛАВА МУ

23-I-1921 године
Београд

=ПАЈА ДОВАНОВАСКИ СА ПОРОЛИЦОМ ВЕЛИКИ ЖУПАН
ГРАДА СУВОИЦА

Т Е Л Е Г Р А М
ГОСПОБИ МИШИЋ БЕОГРАД

ИСКРЕНО ОПЛАКУЈЕМ СВОГА ВЕЛИКОГА ШЕФА И КАЉЕМ СВОЈЕ САУЧЕШЋЕ

25-I-1921 године
Београд

=ПУКОВНИК КАЛАФАТОВИЋ=

Т Е Л Е Г Р А М
ПОРОЦИ ВОЈВОДЕ МИШИЋ БЕОГРАД

Примите наше искрено саучешће у тузи за изгубљеним Војводом

21-I-1921 године
Београд

ПУКОВНИК
ЈОЛОВИЋ СА ПОРОДИЦОМ

Т Е Л Е Г Р А М

ПОРОЦИ ФАМИЛИЈИ ВОЈВОДЕ МИШИЋ БЕОГРАД

ПОКОЈНИ ВОЈВОДА БИО ЈЕ ПОЧАСНИ ГРАЂАНИН ГРАДА ЗЕМУНА ОВИ М
ПРИМИТЕ ПОВОДОМ ЊЕГОВЕ СМРТИ ИЗРАЗ ИСКРЕНОГ САУЧЕШЋА ЦЕЛОГ ГРАЂАНСТВА ЗЕ-
МУНА СЛАВА БЕСМРТНОМ ВОЈВОДИ
ВЛАДИМИР НИКОЛИЋ ПРЕДСЕДНИК ЗЕМУНСКЕ ОПШТИНЕ

21-I-1921 године
Ваљево

Т Е Л Е Г Р А М

ПОРОЦИ ВОЈВОДЕ МИШИЋА БЕОГРАД

ГРАЂАНСТВО ГРАДА ГОРЊЕГ МИЛАНОВЦА НЕМА РЕЧИ КОЈИМА ВИ У ДОВОЈНОЈ
МЕРИ ПРЕТСТАВИЛА БОЛ ЗА ВЕЛИКИМ ВОЈВОДОМ МИШИЋЕМ ВАШИМ ПЛЕМЕНИТИМ МУЖЕМ
А НАШИМ ПОЧАСНИМ ГРАЂАНИНОМ ЗА ЊЕГОВОМ ПОРОДИЦОМ ГРАЂАНСТВО ОПЛАКУЈЕ ТАЈ
НЕНАКНАДИВ ГУБИТАК НАШ И ЦЕЛОГ НАШЕГ НАРОДА

23-I-1921 године
Београд.

ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ
ДРАГ КАРАУЛИЋ

Т Е Л Е Г Р А М

САУЧЕШЋЕ СА ПОКЛИКОМ: СЛАВА ВЕЛИКОМ ПОКОЈНИКУ! = ГРАДСКИ ПОД-
НАЧЕЛНИК ВЛАЈКО МАКСИМОВИЋ АНДРИЈА ШТИТИЋ ГРАДСКИ ВИЈЕЋНИЦИ: ХАЛЗИЛ ИЗВЕРГИЋ
ШЕЖИЈА ГЛУВИЋ ВИНКО КУВЕЋИЋ ТОМО ГОДИЋ СУЛЕЈМАНАГА КУНОСИЋ МУЈАГА МУЉЕЗИНОВИЋ
ФЕРМАН ВИЕСЛЕР СУНО ВРАКОВИЋ ВИКТОР ЈАНКИЕВИЋ ВРАИМБЕГ ПАСАГИЋ ДР БАХРИЈА
РАГИЋ ЗЕЈНУЛАГА МУХАСАНИЋ ИСАИЛО МИТИЋ
22-I-1921 године
Београд.

Т Е Л Е Г Р А М

госпођи војводе мишић београд

УЧЕСТВУЈЕМ У ВАШОЈ ПРЕВЕЛИКОЈ ТУЗИ ЗА МОЈИМ ВЕЛИКИМ ПРИЈАТЕЉЕМ
ВОЈВОДОМ МИШИЋЕМ

ПУКОВНИК КОНСТАТИНОВИЋ

22-I-1921 године
Београд.

Т Е Л Е Г Р А М

ПОРОДИЦИ УМРЛОГ ВОЈВОДЕ МИШИЋА БЕОГРАД

УГРУЖЕЊЕ ТЕМОБИЛИСАНИХ РАТНИКА СА СОЛУНСКОГ ФРОНТА ИЗ СКОПЈА
ИЗЈАВЉУЈЕ ВАМ СВОЈЕ НАЈГУЂЕ ЖАЉЕЊЕ ЗА УМРЛИМ ВЕЛИКИМ ВОЈВОДОМ; -

ПРЕДСЕДНИК МЛАДЕН ЖИВАНОВИЋ =

Т Е Л Е Г Р А М

ГОСПОЋИ ВОЈВОДЕ МИШИЋА

БЕОГРАД

СА НЈВЕТОМ ТУГОМ ПРИДРУЖУЈЕМ СЕ ВАШОЈ ЖАЛОСТИ ПОКОЈНИКА

ЕМИЛ БЕЛИЋ

22 јануара 1921 год.

Т Е Л Е Г Р А М

ПОРОДИЦИ ПОКОЈНОГ ВОЈВОДЕ МИШИЋА

БЕОГРАД

МОЛИМ ДА ПРИМИТЕ МОЈЕ ИСКРЕНО САУЧЕШЋЕ У ЖАЛОСТИ ПОВОДОМ СМРТИ ВОЈВОДИНЕ, У КОМЕ ЈЕ ОТАЏБИНА ИЗГУБИЛА СВОГА НАЈ ЗАСЛУЖНИЈЕГ СИНА, ЗА СВОЈЕ ОСЛОВОЂЕЊЕ А СРПСКИ НАРОД СВОГА НАЈОМИЉЕНИЈЕГ ЉУБИМЦА. - ОПШТА ЖАЛОСТ НАРОДА НЕКА БУДЕ УТЕХА У ЊЕГОВОЈ ПОРОДИЦИ У ТУЗИ ЗА СВОЈИМ РОДОНАЧЕЛНИКОМ И ХРАНИТЕЉЕМ, КОЈИ ЈЕ СВОЈИМ УМОМ И ЈУНАШТВОМ САМ СЕБЕ ВЕЋ УНЕО У ИСТОРИЈУ НАШИХ ДАНА И СПОМЕНИК НАЈВЕТИХ СРБА У ОВОМЕ ВЕКУ, СЛАВА МУ ДАНАС И ДОВЕКА!

23 јануар 1921 год.

ЖИВОЈИН ВЕЛИЧКОВИЋ, адвокат

Т Е Л Е Г Р А М

ПОРОДИЦИ ВОЈВОДЕ МИШИЋА

БЕОГРАД

ПРИМИТЕ ИЗРАЗ НАШЕГ ИСКРЕНОГ САУЧЕШЋА ЗА НАШИМ ВЕЛИКИМ И ЗАСЛУЖЕНИМ СИНОМ ЧИЈА НА С ЈЕ СМРТ ДУБОКО ДИРНУЛА. СЛАВА МУ И ХВАЛА МУ!

22 јануар 1921 год.

ПОДОДВОР ПРОСВЈЕТА